

Софония

ВЪВЕДЕНИЕ

1. Заглавие. Подобно на пророчествата на други малки пророци, книгата Софония е наречена просто с името на автора. Софония, евр. Сефания, означава „Яхве е скрил“ или „Яхве е запазил“. Това име е носено и от други в Стария завет (виж 1 Лет. 6:36; Йер. 21:1; Зах. 6:10, 14).

2. Авторство. Не знаем нищо за този пророк освен това, което той казва за себе си в книгата си. От гл. 1:1 изглежда сигурно, че е произлязъл от знатно семейство. Фактът, че той проследява рода си до „Хизкия“ или Езекия, може да се приеме като индикация, че той говори за царя на Юда, който е носил това име, и по този начин предполага неговото царско наследство (вижте гл. 1:1).

3. Историческа обстановка. Пророкът посочва като време на своето пророчество (гл. 1:1) царуването на Йосия, цар на Юда (640–609 г. пр.н.е.). Доколкото Софония предсказва превземането на Ниневия (гл. 2:13), събитие, случило се през 612 г. пр.н.е., най-вероятно е пророкувал в по-ранния период от царуването на Йосия. Вероятно е живял едновременно с Авакум. Вижте повече на стр. 23.

4. Тема. Книгата Софония, подобно на тази на Йоил, се фокусира върху „деня Господен“. За значението на този израз вижте Исая 2:12. Пророкът не само разкрива предстоящия съд над Израел, но и предупреждава за наказание, което ще сполети и други народи. Обаче, ако Софония тревожи със строгите си присъди, то е само за да може народът да се покае, да „търси правда, да търси кротост“ (гл. 2:3) и по този начин да избегне наказанието.

5. Очертание.

I. Съд над Юда за греховете ѝ, 1:1–18.

A. Надписът, 1:1.

B. Тежестта и обхватът на наказанието, 1:2–18.

II. Призив да търсим Господа, докато благодатта ни тече, 2:1–3.

III. Съдове над различни народи, 2:4–15.

A. Върху Филистия, 2:4–7.

B. Върху Моав и Амон, 2:8–11.

B. Върху Етиопия, 2:12.

Г. Върху Асирия, 2:13–15.

IV. Йерусалим, укорен за греховете си, 3:1–7.

V. Съд над всички народи, 3:8.

VI. Обещания за възстановяване, 3:9–20.

ГЛАВА 1

Божията сурова присъда срещу Юда за различни грехове.

1. Словото Господне. Посланието не беше на Софония, а на Бога (виж 2 Царе 23:1, 2; 2 Тим. 3:16, 17; 2 Петрово 1:21).

Езекия. Идентично на еврейски с „Езекия“. Фактът, че родословието на Софония се проследява четири поколения назад, докато обикновено се споменава само бащата на пророк, ако изобщо се посочва някакъв произход, придава тежест на мнението, че този „Езекия“ е бил особено забележителен, най-вероятно царят на Юда с това име. Също така, интервалът от време между тези личности е такъв, че Софония е могъл да бъде праправнук на цар Езекия.

2. От земята. Буквално „от лицето на земята“; този израз, особено когато е взет с първата част на стиха, показва строгостта на предстоящите наказания. Тук пророкът говори конкретно за земята Юда, до чиито владетели и народ първоначално е било адресирано неговото послание за наказание (виж гл. 1:1, 4, 12; 2:1).

3. Човек и животно. Проклятието, произтичащо от греха, не е само върху човека, но и върху останалата част от творението (Бит. 3:17; Рим. 8:19–22).

Спънки. Всички идоли, зли схеми, грешки, измами, всички „плодове“ на беззаконието ще бъдат унищожени заедно със самите грешници (вижте Йеремиа 17:10; Матей 7:17–19; Рим. 6:21).

4. Моят ръка. Ръката е символ на властта, защото е инструментът, чрез който човек упражнява силата си (виж Исус Навин 4:24).

Остатък. Всичко, което е останало от Ваал. LXX на тази клауза гласи: „Ще премахна имената на Ваал“ (вижте върху Осия 2:17).

Хемарими. Идолопоклоннически жреци, назначени от юдейските царе да извършват богослужение на високи места (вижте върху Осия 10:5).

5. Небесно войнство. От древни времена слънцето, луната и звездите са били почитани като представители на силите на природата и първопричини на земните събития (виж Йеремиа 8:2; 19:13; виж върху Втор. 4:19). Манасия, цар на Юда и вероятно прапращач на Софония (виж върху Соф. 1:1), особено насърчавал това поклонение (виж 4 Царе 21:3).

Покриви на къщи. На тези плоски покриви семействата изграждали олтари, за да се покланят на небесните тела, принасяли животински жертви и палели тамян (вижте върху Йеремиа 19:13).

Тази клетва. Втората половина на стих 5 се отнася до компромисните хора, които са комбинирали поклонението на Господа заедно с това на звездите и другите богове.

Малхам. Амонският бог, по-правилно наричан Милком, споменат в няколко древни документи. Вижте върху 1 Царе 11:7.

6. Обърнаха се назад. Тук пророкът осъжда отявлените отстъпници, които са отхвърлили поклонението на истинския Бог.

Не е търсено. Последната половина на стих 6 се отнася до онези, които са били безразлични към Господа и без интерес към религията.

7. Мълчи. Мълчание и страхопочитание са необходими, защото страшни съдби ще сполетят различни класи хора (ст. 7–13). Сравни Авак. 2:20.

Ден Господен. Тук пророкът говори за предстоящото наказание, което ще вавилонското нашествие (вижте върху Исаия 13:6). Въпреки това, трябва да се помни, че „пророчествата на Софония за предстоящия съд над Юда се отнасят със същата сила и за съдбите, които ще сполетят непокаяния свят по време на второто пришествие на Христос“ (РК 389). За принципите, свързани с прилагането им в последните дни, вижте стр. 34–38.

Жертва. Графична картина, представяща виновния народ на Юда като изклан животно (виж Исаия 34:6; Езекиил 39:17–20).

Покани гостите си. Буквално „освети гостите си“; тоест, вавилонците са изобразени като отделени, според Божията цел, да извършат наказанието на прегрешителите (вижте Исаия 13:3).

8. Принцове. Това включва главните служители на държавата.

Царските деца. Членовете на царското семейство. Много вероятно е цар Йосия да е бил не е споменат тук, защото е бил лоялен към Господа (виж 2 Лет. 34:1, 2, 26–28).

Странен. Евр. накри, „чужд“ или „пришълец“. Чуждестранното облекло може да е показвало езически маниери и обичаи сред хората (виж Исаия 3:16–24). Облеклото на израилтяните е трябвало да напомня на облеклото си, че са специален народ, посветен на служба на Бога (виж Числа 15:37–41).

9. Скочи на прага. Значението на този израз не е ясно. Вероятно тук е описан езически обичай (вижте върху 1 Царе 5:5). Някои смятат, че думите изразяват нетърпението, с което слугите изпълняват заповедите на своите зли господари.

Други отнасят „прага“ до домовете на бедните, които са ограбени. Онези, които като васали на други, извършват „насилие и измама“, за да обогатят господарите си, трябва да страдат заедно с господарите си в предстоящите наказания.

Насилие. евр. *chamas* (виж на Авак. 1:2).

10. Шум. Вавилонците сега са изобразени как нахлуват в местата, където живеели търговци и лихвари.

Рибна порта. Вероятно в средата на северната стена на града. Наричана е така, защото наблизко е имало рибен пазар, където тирците продавали рибата си (виж Неем. 3:3).

Второ. Евр. мишне, втората област или четвърт. Вижте върху 4 Царе 22:14.

11. Мактеш. Буквално „хаванчето“, „точка за мелене“ или „кътникът [зъб]“. Много учени смятат, че мактеш тук е името на част от Йерусалим. Контекстът (виж стих 10) изглежда е в полза на това мнение.

Нося сребро. Буквално „вдигам сребро“ или „теглям сребро“. Това се отнася за онези, които са увеличили богатството си чрез търговия, или за онези, които като лихвари са претегляли сребро. LXX на тази последна клауза гласи: „и всички, които са се възвеличавали чрез сребро, са били напълно унищожени“.

12. Йерусалим. Столицата и представител на цялата нация.

Със свещи. Фигура, показваща интензивността на търсенето, което враговете на Юда ще извършат, за да избият или заловят колкото се може повече хора.

На утайката си. Или „на утайката си“. Тоест, хората бяха закоравели в нечестивите си пътища. Изповядващите последователи на Господа в дните на Софония не осъзнаваха, както много християни не осъзнават днес, че не трябва да има отпускане в духовната ни война от тази страна на небето. Никой не бива да се задоволява с настоящите си духовни постижения. Само когато показваме непрекъснат напредък, ние живеем според дадените ни от Бога възможности. Самодоволството е най-големият враг на живия християнски опит.

Кажете в сърцето си. Фалшивата представа за Бога винаги води до погрешен модел на поведение. Хората, за които става дума тук, на практика са били деисти. Те са се съгласявали, че има Бог, но са Го възприемали като отсъстващ Владетел, който не се грижи много за народа Си и не им обръща много внимание. Неговите обещания за благословия и предупреждения за наказание са били също толкова безсмислени. Той не се различавал от боговете на езичниците.

13. Но не и да живеят. Онези, които непрекъснато нарушават Божия закон, ще получат наказание, точно обратното на наградата, дадена на онези, които остават верни на Господа (вижте Исаия 65:21).

14. Великият ден Господен. Вижте стих 7.

Близко. След като посочи по-специално онези, които ще изпитат божественото наказание, Софония отново предупреждава (виж стих 7), че това наказание е толкова близко, че може да се чуе неговият „глас“, звукът от приближаването му.

Горчиво. Евр. *maḡ*, „горчив“. Като алтернативен превод, тази дума може да се приеме като прилагателно, изменящо „глас“. Така RSV гласи: „Звукът на деня Господен е горчив.“

15. Онзи ден. Пророкът графично описва страшните последици от този ден: пламтящия Божи „гняв“ (виж Исая 9:19), „бедствието и утеснението“ върху хората (виж Йов 15:23, 24), „ден на тъмнина и мрак“ (виж Йоил 2:2; Амос 5:18, 20).

16. Тръба. Сигналът за битка или за приближаването на врага (виж Амос 2:2; виж на Йеремиа 4:5). Битката, за която е казано тук, ще доведе до унищожението на юдейския народ. Оградени градове. Тоест, силно укрепени градове.

Високи кули. Кулите обикновено са били поставяни в ъглите на стените за адекватно защита срещу обсаждащите.

17. Като слепци. Описание на страшното объркване, което ще обхване народа.

Като тор. Непогребаните трупове на хората ще бъдат оставени да гният на земята (вижте върху Йеремиа 9:22).

18. Сребро. Богатството на хората не би могло да купи сигурност от унищожение (виж Исая 13:17; Езекиил 7:19). Колко малка стойност имат богатствата за хората във времена на най-голяма беда!

В земята. Или „в земята“.

КОМЕНТАРИ НА ЕЛЪН Г. УАЙТ

2, 3, 8, 9 9Т 95

12 FE 240; TM 448; 3Т 271; 5Т 99, 211, 308

12, 13 ГК 310

12-189Т 95

14 CS 35; Ед 270; Ev 40, 218; 1Т 361; 5Т 101, 266; 6Т 14, 22; 7Т 272; 9Т 48, 101

14-175Т 98; 8Т 278

14-18РК 390; 3Т 271

15 1Т 135

15, 16, 18 ГК 310

18 3Т 549

ГЛАВА 2

1 Призив към покаяние. 4 Съдът на филистимците, 8 на Моав и Амон, 12 на Етиопия и Асирия.

1. Съберете се. Тъй като общуването добавя сила чрез общ съвет, обединено изповядване и обръщение към Бога, пророкът увещава народа си да се събира заедно (вж. Евр. 10:24, 25; вж. Йоил 1:14; 2:16-18).

Желан. Евр. *kasaph*, което буквално означава „да пребледнееш“ (по този начин *keseph*, „бледният метал“, е „сребро“). *Kasaph*, във формата, използвана тук, има две възможни значения: „да копнееш“ и „да се засрамиш“. Ако Юда „не е била копнежна“, това означава, че народът не е бил достоен за Божията любов и защита. Ако народът „не се е засрамил“, това означава, че хората не са имали правилно чувство за вина за греховете си (вижте Исая 29:22).

2. Указът. Тоест, Божията цел да накаже Юда (виж гл. 1:2, 4, 8, 18). Защото приложение в последните дни, вижте гл. 1:7).

3. Търсете. Обръщайки се към онези, които твърдят, че служат на Бога и се подчиняват на Неговия закон, пророкът ги насърчава да стоят твърдо за Бога.

Кротки. Тези, които са противоположни по характер на гордите, самодостатъчните и безсрамните, за които беше казано по-рано (вижте в стих 1). Относно духа на гордост вижте в Матей 5:5.

Изкривено. Въпреки че Юда беше отстъпила и дегенерирала, имаше и такива, които останаха лоялни към Бога.

Може би. Евр. 'ulay, „може би“; израз на надежда, молба или страх.

4. Газа. Четири от петте главни града на филистимците са посочени тук, за да представят цялата тази страна (виж Амос 1:6–8). Подобно на Амос, Софония пропуска споменаването на Гет (виж върху Амос 1:6).

Пладне. Тъй като това беше най-горещата част от деня, време, когато врагът би бил най-малко склонен да атакува, изразът „по пладне“ очевидно означава „неочаквано“ или „внезапно“ (виж Йер. 15:8).

5. Херетци. Смята се, че херетците са обитавали южната част на филистимското крайбрежие (вижте 1 Царе 30:14). В LXX има паройкоии Κρήτων, „съседите на критяните“ или „пришълците сред критяните“.

6. Жилища. Буквално „пасища“.

7. Брег. Това ще бъде дадено на „останалите“ от Юда, когато се завърнат в земята си (вж. Авдия 17–20).

Посещение. Тук целта на Божието „посещение“ е за добро и благословия (виж върху Пс. 8:4; 59:5). Пророкът изразява твърда увереност, че неговият народ ще бъде възстановен от вавилонския плен и очевидно разглежда поражението на Филистимия като подготовка за това събитие.

8. Укорът на Моав. Потомците на Лот, моавците и амонците, били безмилостни врагове на израилтяните, въпреки че били кръвно свързани с тях (вижте върху Амос 1:13; 2:1).

Срещу тяхната граница. LXX гласи „срещу Моите предели“. Както Господ нарече Израел „Моят народ“, така и границите на народа биха могли с право да се нарекат „Мои“ граници и нарушаването им е било престъпление срещу Бога (виж Втор. 32:8, 9).

9. Господ на Силите. Вижте върху Йеремиа 7:3. Бог говори така за Себе Си, за да покаже, че ресурсите силата Му ще направи ефективна заплахата Му срещу враговете на Неговия народ.

Със сигурност Моав. Близостта на моавците и амонците до Мъртво море, околността на древните Содом и Гомор (вижте Бит. 13:10), биха направили това пророчество срещу тези съседи на Юдея още по-силно.

10. Господ на Силите. Вижте стих 9; Йеремиа 7:3.

11. Глад. Евр. раз, „да намаля“. Пророкът очакваше с нетърпение времето когато Бог щеше да накара „всичките богове на земята“ да намалее, време, когато те нямаше да имат повече поклонници, които да им принасят жертви.

Всеки един. Виж Исая 19:18, 19; Мал. 1:11.

Острови. Или „крайбрежни земи“. Препратка към далечни страни, до които се стига по море.

12. Етиопци. Евр. Кушим, „кушити“ или „жители на Куш“ (виж върху Бит. 1:1).

10:6). Куш включваше Нубия и някои части от Арабия, граничещи с Червено море.

13. Асирия. Докато Асирия изглеждаше просперираща и процъфтяваща, пророкът предсказва че то също ще понесе божествения гняв (вж. Исая 10:12; Езекиил 31:3–12; книгата на Наум).

Сухо като пустош. Изобилното плодородие на Ниневия се дължало на напояването. Когато напоителната система беше разрушена, не след дълго Ниневия се превърна в сух район.

1

14. Стада. Тук е дадено подробно описание на „опустошението“, което ще сполети Ниневия (виж стих 13). С графичен език пророкът изобразява отсъствието на човешки жители в руините на града.

Корморан. Евр. qa'ath, птица, която не е идентифицирана със сигурност; вероятно „бухалът“, „пеликан“ или „лешояд“ (RSV).

Воден бик. Евр. qirrod, вероятно „късоухата сова“, Asio flammeus; някои смятат, че е таралеж, Erinaceus auritus.

15. Безгрижно. Или буквално „сигурно“, „безопасно“ или „необезпокояван“. Градът е изобразен като без страх от нападение. В гордостта си Ниневия си присвоила самите качества на Божеството: „Аз съм и няма друг освен Мен“ (вж. Ис. 14:13, 14; Ис. 47:7; Откр. 18:7).

Съскане. Да се изрази подигравка или презрение (виж Йер. 19:8; Михей 6:16).
Размаха ръка. Жест на презрително отхвърляне.

КОМЕНТАРИ НА ЕЛЪН Г. УАЙТ

1–3 бр. 390; 1 бр. 180; 5 бр. 99;

3 бр. МҮР 90; 1 бр. 426, 619; 2 бр. 222, 405, 438; 5 бр. 137; 14 бр. 365; 15 бр. 364

ГЛАВА 3

1 Строго укор на Йерусалим за различни грехове. 8 Увещание да се чака възстановяването на Израил, 14 и да се радват за спасението си от Бога.

1. Горко. Обръщайки се към Йерусалим, Софония я предупреждава, че Божието наказание на нечестивите ще обхване и закоравелите грешници на Юда (ст. 1–5).

Мръсен. От еврейската дума тага', която според някои авторитети означава „да бъдеш непокорен“; според други „да бъдеш мръсен“.

2. Гласът. Тоест, Божият глас, както е изразен в Закона и чрез пророците (вижте Йер. 7:23–28; 9:13).

Поправка. Това, което Бог изпрати за доброто на нацията, те „не приеха“.

Не му се доверяваше. В трудни времена Юда често се доверяваше за помощ на чуждестранни съюзи, в идоли и „не в Господа“.

3. Ревящи лъвовете. Водачите на Юда поглъщаха народа като плячка (виж Притчи 28:15).

По време на малолетството на цар Йосия подобен подход би бил сравнително лесен.

Вечерни вълци. Вижте Езек. 22:27; Авак. 1:8. Тези хищни животни ловували и поглъщали безпомощната си плячка предимно през нощта.

4. Пророци. Тоест, лъжепророците (вижте Михей 2:11; 3:5).

Светлина. Буквално „нахален“ или „разпуснат“.

¹ Никол, Ф. Д. (1978). Коментар на Библията на адвентистите от седмия ден: Светата Библия с екзегетични и обяснителни коментари. Серия с коментарни справки (Софония 1:1).
Вашингтон, окръг Колумбия: Асоциация на издателствата „Ревю енд Хералд“.

Светилище. Тези нечестиви жреци не правеха разлика между свято и скверно (виж Езекиил 22:26).

Закон. Евр. Тора (виж Втор. 31:9; Притчи 3:1). Свещениците, които е трябвало да бъдат пазителите на Божиите учения и тези, които да разпространяват светлината на Божията истина (виж 2 Лет. 15:3), са били точно тези, които отвръщали хората от Божия закон.

5. Посред. На престъпниците е остро напомнено, че Бог е винаги сред тях, свидетелствайки за Неговата праведност чрез Храма, неговите служби и истинските му поклонници, като по този начин премахвайки всяко извинение за непослушание на Неговата воля.

6. Отсечени. Престъпниците добре знаеха, че в миналото Господ е „отсекал“ нечестивите народи, като ханаанците, когато израилтяните владеели Обещаната земя, а също и северното царство Израел, разрушено от Асирия. Така Юда, заедно с други народи, била предупреждена за Божието наказание за греха.

Няма жител. Това донякъде фигуративно пророчество се изпълни по време на последната обсада на Йерусалим, дори преди градът да падне (виж върху Йеремиа 32:43). Използваният фигуративен език просто означаваше, че Юдея ще бъде пуста.

7. Със сигурност. Такива минали наказания, наложени на „народите“ (вижте стих 6), би трябвало да научат израилтяните да се покаят и да се подчиняват на Бога.

Както и да ги наказах. Буквално „всичко, което я накарах“ (вижте върху Пс. 8:4; 59:5). В LXX се казва: „цялото отмъщение, което донесох върху нея“. С други думи, ако Йерусалим и Юдея не се поправят, със сигурност ще ги сполети наказание.

Стана рано. Еврейски идиом, означаващ да се прави нещо нетърпеливо или усърдно (виж върху Йер. 7:13).

8. Следователно, тъй като тези грешници няма да се покаят, божественото наказание е сигурно. Ден. Вероятно е препратка към наказанието, нанесено на Юда и други народи от вавилонците.

Народите. Пророкът тук вероятно говори, поне предимно, за народите споменати в гл. 2:4–15 (виж върху Йоил 3:2). Цялата земя. Вижте гл. 1:2.

Масоретите (виж том I, стр. 34, 35) отбелязват, че това е единственият стих в целия Стар завет, съдържащ всичките 22 букви от еврейската азбука.

9. Защото тогава. Този пасаж ясно показва време на възстановяване за Израел. Без значение от кой народ или език са, всички, които ще се присъединят към Израел в поклонението на истинския Бог, ще говорят „чист език“, вече не осквернен от идолопоклонство в никоя от неговите форми (вижте Пс. 16:4; Осия 2:17).

10. Отвъд. Всичко „отвъд“ Етиопия би било символ на най-крайните краища на земята.

Етиопия. Евр. Куш (виж на гл. 2:12).

Принос. Евр. mincha, тук се използва за дар, представен на Бога (виж върху Лев. 2:1).

11. В онзи ден. Пророкът сочи напред към време, когато децата Господни ще Му служат искрено и от все сърце.

Отнеми. В онзи ден онези, които в самодостатъчност, в „гордост“, са ходили по собствения си път, са се уповавали на материалното и светското, вместо на Бога, ще бъдат унищожени (вижте Исая 2:12–22).

Свята планина. Вижте Исая 11:9.

12. Измъчван. Евр. 'ани, тук може би по-добре преведено като „смирнен“, както в Зах. 9:9, или „смирнен“, както в Пс. 9:12. Думата за „беден“ може да се преведе и като „смирнен“. Пророкът описва характерните качества на остатъка. Божията цел беше сред Неговите деца да не се намират самовъзвишени, самодостатъчни, надменили се личности.

13. Остатък. Вижте Йоил 2:32. „Остатъкът“, за който се говори тук, е групата, спомената в стих 12, която ще „се уповава на името Господне“. Те са тези, които ще останат в Юдея, след като грешниците на земята бъдат погълнати. Пророкът тук очаква с нетърпение времето на възстановяване, споменато в стихове 14–20.

Пасища. Или „паша“. Пророкът тук използва позната старозаветна фигура, където Божият народ е оприличен на овце под ръководството на добър „пастир“ (виж Пс. 23).

14. Дъщеря на Сион. Тоест, Йерусалим (вижте на Исая 1:8).

15. Отнет. Пророкът тук показва, че Йерусалим ще се радва, защото неговите „съдби“, направени необходими чрез греха, са премахнати и неговият „враг“ е „изгонен“.

Твоите врагове. Тоест, онези, които са потискали Юдея. Тук, по-специално, Софония се отнася до вавилонците. В средата. Виж Исая 12:6; Откр. 21:3; 22:3.

16. Отпуснатост. От еврейската дума garḥaḥ, „да потъна“, „да падна“ или „да се откажа“. „Да отпусна ръцете“ е идиоматичен израз, който означава „да загубя сърце“ или „да загубя смелост“.

17. Посред. Вижте стихове 5, 15.

Той ще си почине. LXX на тази клауза гласи: „Той ще те обнови в любовта Си.“

С пеене. Мярата на любовта и радостта, която Бог изпитва към Неговия народ, е толкова голяма, че Бог е представен като певец.

18. Тъжно. Докато са били в изгнание, верните на Бога са били лишени от привилегиите да посещават светите празници (вижте върху Осия 2:11). С вяра пророкът очаква с нетърпение времето, когато истинските Божии синове ще бъдат събрани, за да Му се поклонят, необезпокоявани от никакъв „укор“.

19. Отмяна. Или „справям се с“ (RSV).

Спасете куцата. Господня работа е винаги да помага на онези, които се нуждаят от помощ, на онези които може би се спъват по житейския път. Бог очаква от нас да Му сътрудничим в оказването на такава помощ на другите (виж 6Т 458).

20. Ще ви доведе. Пророкът завършва книгата си с една славна картина на обещанието, като набляга на бъдещия ден на възстановяване от вавилонски плен (виж стр. 31, 32).

Хвала. Бог е възнамерявал Израел да получи най-висшата чест „сред всички хора“. Но Израел не успя да се справи с възможностите си и тези славни обещания могат да се изпълнят в своята пълнота само чрез изкупената църква на Господа (виж стр. 35, 36).

Казва Господ. Последните думи на пророчеството на Софония са потвърждение за сигурността на посланието на пророка, защото то се основава на словото на един никога неотстъпващ Бог.

КОМЕНТАРИ НА ЕЛЪН Г. УАЙТ

12–176Т 457

13 ML 331

14 6Т 63

14–17РК 391; 8Т 278

16, 17 Ев 282

17 COL 207; DA 151; FE 465, 480; ML 238, 289; 6T 63, 125; WM 93

18-206T 458

19, 20 PK 390

20 8T 14 2

²Никол, Ф. Д. (1978). Коментар на Библията на адвентистите от седмия ден: Светата Библия с екзегетични и обяснителни коментари. Серия с коментарни справки (Софония 2:14). Вашингтон, окръг Колумбия: Асоциация на издателствата „Ревю енд Хералд“.